

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/626/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

275/2014. (X. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. szeptember 24-én előterjesztett **panaszát** a 2014. október 16-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. szeptember 24-én, postai úton előterjesztett beadványában a következőket adta elő.

A beadvány tárgya BRFK intézkedési kötelezettségének (sorozatos) elmulasztása.

A beadványa elején a panaszos leírja, hogy civil szervezet közbiztonsági kezdeményezésének vezetőjeként tevékenykedik. A csoport elsősorban kerékpárlopások ellen küzd oly módon, hogy értékes kerékpárokat lakatolnak le és hagynak ott bűnügyileg frekventált helyeken, majd amikor azt ellopják, a kerékpárban elrejtett GPS nyomkövető készülék jelei alapján felkutatják az elkövetőt, értesítik a rendőrséget, akik elfoghatják a tettest. Tevékenységük kezdete, azaz 2011 ősze óta több száz bűnelkövetőt fogtak el ezzel a módszerrel, és számos bünszervezet felszámolásában működtek közre a rendőrséggel.

A beadvány azzal folytatódik, hogy 2014. július 24-én „csali-kerékpárjukat” helyezték el, amelyet néhány óra múlva el is loptak. A nyomkövető az egyik közeli házból jelzett. Miután

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

meggyőződtek róla, hogy az valóban ott található, becsengettek, azonban senki nem reagált, majd egy babakocsit toló nő érkezett, megkérdezték tőle, hogy mit tud a kerékpárról. A nő állítása szerint a férje vitte be reggel. A kerékpárt kitolta a ház elé, bement és nem is jött ki többször. A panaszos és társai elmentek a Rendőrkapitányságra megtenni a bejelentésüket, de az ügyeletes tiszt azt mondta, hogy nem indítanak eljárást, mivel a kár megtérült, továbbá azt is, hogy felesleges feljelentést tenniük, mert bűncselekmény hiányában úgymint elutasítják majd.

(A beadvány második része egy későbbi, hasonló esetről számol be, amelynek ismertetésétől a Testület eltekint, ugyanakkor megjegyzi, hogy annak az esetnek vizsgálható részeire a Testület külön ügyszámon megindította vizsgálatát.)

A beadványt azzal zárta a panaszos, hogy kéri a Testülettől az eset kivizsgálását, és törvénysértés esetén a vezetők értesítését annak érdekében, hogy a jövőben ne fordulhasson elő többet ilyen.

II.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése a következőként rendelkezik.

„Akinek a IV–V. Fejezetben – a 46/A–46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos sérelmezte, hogy nem vették fel a feljelentését, illetőleg az ügyeletes közölte, hogy felesleges megtennie azt.

A beadvány tartalmából tehát megállapítható, hogy a panaszos beadványában kifejezetten a rendőrség nyomozó hatóságként végzett (elmulasztott) munkáját sérelmezte, amelyre nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény rendelkezései biztosítják a jogorvoslatot.

A feljelentés fogalmának alapjául a Testület – törvényi meghatározás hiányában – a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Nyor.) vonatkozó rendelkezését vette.

A Nyor. 100. §-a szerint a feljelentésnek minősül minden olyan, formához nem kötött – a büntetőeljárás megindítására vagy lefolytatására jogosult szerv vagy más hatóság, illetve a bíróság tudomására hozott – közlés, amely meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, illetve adatot tartalmaz.

A panaszos büntetőeljárás körébe tartozó mulasztást sérelmezett, amelynek megítélésére a Testületnek – fő szabály szerint – nincs hatásköre. A rendőrség büntetőeljárási tevékenységét a Testület – az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján – csak olyan kivételes esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a Be. alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére.

A Testület ezen hatásköri kérdés értelmezésénél figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének fentebb ismertetett tájékoztató levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerinti panasz célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. (Ezért a legfőbb ügyész helyettese úgy véli, hogy a Be. 196. §-ában foglalt panasz a Be.-ben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása – így pl. a feljelentés felvételének elmulasztása – miatti jogsérelem esetén előterjeszhető.)

Tekintettel arra, hogy jelen esetben a fentiek szerint a sérelmezett mulasztással szemben a panaszos a büntetőeljárásra vonatkozó szabályok szerint jogorvoslattal élhet, illetve élhetett volna, a Testület eljárásának nincs helye, ezért a beadványban előadottakra nézve a Testület hatáskörének hiányát állapítja meg.

A Testület egyúttal tájékoztatja a panaszost, hogy a rendőrség nyomozása feletti törvényességi felügyeletet a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ügyészi szerv jogosult gyakorolni, ezért amennyiben sérelmezi, hogy feljelentését nem veszik fel, illetőleg annak elutasítását vitatja, akkor a Be. szabályai szerint az illetékes nyomozószervnél előterjesztve, de az illetékes ügyészségnek címzett beadványában tud jogorvoslatot kérni.

III.

A fentiekben kifejtettek miatt– hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2014. október 16.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZÜLET